U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu a zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška, soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobců: **a) L. V.** a **b) V. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. dubna 2015, č. j. JMK 53940/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně a) proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. prosince 2016, č. j. 62 A 116/2015 - 96,

takto:

I. Návrh žalobkyně a) na ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti **se zamítá.**

II. Kasační stížnost žalobkyně a) **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalobkyně a) (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení v návětí označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), jímž bylo vyhověno žalobě obou žalobců, zrušeno v návětí uvedené rozhodnutí žalovaného a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Věcně šlo o žalobu proti rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a) proti rozhodnutí prvostupňového orgánu (Městský úřad v Kuřimi jako orgán sociálně-právní ochrany dětí, dále též „OSPOD“), kterým byla odmítnuta žádost žalobkyně a) o nahlédnutí do spisu, resp. podkladů pro zpracování spisové dokumentace vedené o jejím nezletilém synovi ve smyslu § 55 odst. 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů („*Kromě spisové dokumentace vede obecní úřad obce s rozšířenou působností i další písemnosti tvořící podklad pro zpracování spisové dokumentace. Tyto písemnosti se nevydávají žádnému orgánu, fyzické nebo právnické osobě. Lze je předložit jen soudu a státnímu zastupitelství v případě, že se údaje v nich obsažené týkají trestního stíhání.*“).

Stěžovatelka se na Nejvyšší správní soud obrátila nejprve včasným samostatným podáním, v němž uvedla, že je stále nemajetná (tzn. že splňuje důvody pro osvobození od soudních poplatků) a že není právně zastoupena s tím, že dosavadní právní zástupce JUDr. Michael Mann plnou moc žalobcům vypověděl a další dva oslovení advokáti stěžovatelku zastupovat odmítli. K důvodům kasační stížnosti uvedla, že OSPOD neoznačil chráněné informace ze svých správních spisů a že krajský soud na veřejném jednání a v rozsudku zveřejnil osobní a citlivé údaje nezletilého syna žalobkyně a) M. V. Následně se na Nejvyšší správní soud v dané věci obrátil i dosavadní právní zástupce žalobců JUDr. Michael Mann s kasační stížností proti v návětí citovanému rozsudku krajského soudu s tím, že ji podává v rozporu se svým přesvědčením na výslovný pokyn stěžovatelky jako neodkladný úkon podle § 20 odst. 6 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, neboť jí vypověděl smlouvu o poskytování právních služeb. Učinil tak proto, že stěžovatelka i přes jeho poučení o tom, že její pokyny jsou v rozporu s právním předpisem, i přes jeho prosby trvala na podání kasační stížnosti. Z těchto důvodů ji nadále zastupovat nechce a navrhuje, aby jí Nejvyšší správní soud případně ustanovil advokáta jiného.

Stěžovatelka posléze do doby ustanovení právního zástupce soudem předložila plnou moc pro zastupování v řízení o kasační stížnosti Spolkem OBČANŮ MĚSTA KUŘIM A OKOLÍ, IČ 04825586, se sídlem Metelkova 1773/13, Kuřim, jehož dva místopředsedové potvrdili „převzetí“ právního zastoupení a podali jménem stěžovatelky obsahově totožnou kasační stížnost.

Konečně Nejvyšší správní soud v dané věci obdržel podání stěžovatelky, v němž brojí proti „zamítnutí návrhu na rekonstrukci spisu krajského soudu 62 A 116/2015“. Tu požadovala proto, že krajský soud ještě před nabytím právní moci napadeného rozsudku vrátil žalovanému přílohové správní spisy, takže stěžovatelka nemohla plně realizovat své právo nahlížet do soudního spisu; požadovaná rekonstrukce spisu měla spočívat v tom, že krajský soud si správní spisy vyžádá zpět, aby stěžovatelka, resp. její právní zástupce mohl spisy kompletně nastudovat pro podání ústavní stížnosti.

Pro úplnost budiž konstatováno, že usnesením č. j. 62 A 116/2015 - 16 ze dne 17. července 2015 krajský soud osvobodil žalobce od soudních poplatků.

O námitce podjatosti vznesené stěžovatelkou vůči soudcům šestého senátu Nejvyššího správního soudu rozhodl jiný senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 9. března 2017, č. j. Nao 57/2017 - 95, tak, že soudci podjatí nejsou. K námitkám stěžovatelky vůči tomuto usnesení, doručené Nejvyššímu správnímu soudu 30. března 2017, soud pro jejich nepřípustnost nepřihlíží, neboť jak bylo uvedeno v poučení na závěr citovaného usnesení, proti usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné

prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Jednou z podmínek pro ustanovení zástupce ve smyslu § 35 odst. 8 s. ř. s. tedy je, že účastník řízení splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud shledává, že v posuzovaném případě se jedná o zjevně neúspěšnou kasační stížnost, a proto rozhodl výrokem I tohoto usnesení tak, že zamítl návrh stěžovatelky na ustanovení zástupce. Pojem „*zjevně neúspěšný návrh*“ obsažený v ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. není v soudním řádu správním blíže upřesněn, proto Nejvyšší správní soud vymezil ve své judikatuře některé případy, kdy je obsah tohoto pojmu naplněn (viz např. rozsudky ze dne 19. prosince 2007, č. j. 7 Afs 102/2007 - 72, či ze dne 29. června 2011, č. j. 1 As 51/2011 - 135). Obecně lze říci, že zjevná neúspěšnost návrhu by měla být zjistitelná bez pochyb, měla by být nesporná a naprosto jednoznačná bez toho, aby bylo nutné provést dokazování (blíže viz např. rozsudek ze dne 24. března 2006, č. j. 4 Ads 19/2005 - 105).

Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelka brojí kasační stížností proti rozsudku krajského soudu, jímž bylo vyhověno její žalobě, napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení, jež běží a v němž stěžovatelka i druhý žalobce mohou plně uplatňovat svá práva. Taková kasační stížnost je však nepřípustná podle § 104 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatelka sice podává kasační stížnost zřejmě z důvodu, že nesouhlasí zcela s právním názorem, jímž krajský soud zavázal pro další řízení žalovaného, ani tato skutečnost však kasační stížnost přípustnou nečiní. Jak nedávno rozhodl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu (usnesení č. j. 5 Afs 91/2012 - 41 ze dne 1. července 2015, publ. pod č. 3321/2016 Sb. NSS), „*kasační stížnost podaná účastníkem, který byl v řízení před krajským soudem procesně úspěšný a který nenamítá, že krajský soud měl výrokem rozhodnout jinak, je podle § 104 odst. 2 s. ř. s. nepřípustná*“. Nepřípustnost kasační stížnosti je tak zřejmá na první pohled na základě publikovaného právního názoru rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, jenž je povolán usměrňovat výklad právních předpisů prováděný správními soudy a jehož právním názorem je každý senát Nejvyššího správního soudu vázán. O nepřípustnosti kasační stížnosti byla krom toho stěžovatelka zcela správně poučena svým dosavadním právním zástupcem a kasační stížnost podala navzdory tomuto poučení. Zbývá dodat, že kasační stížnost není přípustná také v případě, směřuje-li jen proti důvodům rozhodnutí (§ 104 odst. 2 s. ř. s.), zde ve smyslu požadavku na úpravu odůvodnění rozsudku krajského soudu, resp. odstranění osobních a citlivých údajů vztahujících se k nezletilému, které se podle mínění stěžovatelky neměly v odůvodnění rozhodnutí objevit.

Nepřípustná je kasační stížnost i v části, v níž brojí proti „zamítnutí návrhu na rekonstrukci spisu krajského soudu“. Je zřejmé, že takové „rozhodnutí“ není ani rozsudkem, ani usnesením krajského soudu, a i kdyby snad bylo o takovém opatření krajským soudem rozhodováno formou usnesení, šlo by o usnesení o vedení řízení, proti němuž kasační stížnost tak jako tak přípustná podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. není.

Krom toho, již z tvrzení stěžovatelky je zřejmé, že prostor pro tzv. rekonstrukci spisů ve smyslu § 26 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy, v platném znění, resp. ve smyslu § 200a instrukce Ministerstva spravedlnosti 505/2001-Org., kterou se vydává vnitřní a kancelářský řád pro okresní, krajské a vrchní soudy, není dán, neboť přílohové správní spisy byly vráceny žalovanému na základě výslovného pokynu (úkonu) soudu, nejde tedy o situaci spisů zcela nebo zčásti zničených nebo ztracených. Postup krajského soudu, který poté, kdy 2. prosince 2016 ve věci rozsudkem rozhodl, dne 9. prosince 2016 vrátil správní spisy žalovanému (přičemž teprve 12. prosince 2016 stěžovatelka do spisu krajského soudu nahlížela), byl zcela po právu; z žádného ustanovení právního předpisu neplyne, že přílohové správní spisy se mají vrátit teprve po nabytí právní moci rozhodnutí, neplyne z nich dokonce, že by se neměly vrátit před vydáním rozhodnutí. Požadavek stěžovatelky je zcela zjevně neopodstatněný.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost je, jak bylo uvedeno výše, nepřípustná, nevyzýval Nejvyšší správní soud stěžovatelku ke splnění podmínky řízení, tzn. k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo k prokázání, že stěžovatelka má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, neboť by to bylo nadbytečné a na závěru o nepřípustnosti kasační stížnosti by to nemohlo nic změnit. Zbývá dodat, že zmocnění Spolku OBČANŮ MĚSTA KUŘIM A OKOLÍ podmínku řízení dle § 105 odst. 2 s. ř. s. nesplňuje, proto k němu Nejvyšší správní soud nepřihlíží; usnesení mu doručuje jen z titulu jeho zmocnění pro doručování s ohledem na šetření práv stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost pro nepřípustnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. aplikovaný na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 6. dubna 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu